

Моят ангел

Мили ангелю,

Пиша ти за първи път в моя живот. Знам, че дойде вече време да се запозная с тебе. За мен ти си истинско сияние, светлината, която огрява пътя ми в този жесток и тежък свят. Шестокрыл, красив, облян от божия светлина си ти. Живееш не къде да е, а в Небесния дворец и целият той също е облян от сиянието на добротата. Железни кварцови порти обаче разделят нашите два свята.

Точно утре, когато Бог се е родил, аз ще имам възможността да те видя пред себе си. Но това нищожно малко време няма да стигне да те опозная. Аз научих за тебе от моя дядо, защото и той е видял своя ангел на този свещен ден. Това се случило много отдавна, още когато дядо е бил дете. Той израснал в бедно семейство. Баща му орял нивите, а майка му била починала, така че животът на моя дядо като дете никак не бил лесен. Наближавала Бъдни вечер, празнично време било и макар и скромна, украсата се забелязвала вече и по бедните селски къщи. Само моят дядо трябвало всеки ден да върви километри пеша със своя баща, за да работи и той по чуждите ниви. Вечер, щом се върнели у дома, дядо трябвало да си научи уроците и да си напише домашните, колкото и да бил уморен от работата и от пътя.

В нощта на Бъдни вечер на дядо му се струвало, че цялото село е светнало, а в тяхната къща, самотна в селските покрайнини, горяло само едно кандилце. То осветявало дървената масичка и леглото, които оставали също толкова самотни сред голите стени на малката стаичка. Тя обаче се изпълвала с обичта и радостта на моя дядо и неговия баща. След като те се нахранили, казали молитвата си и легнали да спят.

Тогава в съня пред дядо се представил образът на неговата майка като ангел. Тя цялата греела, обляна от светлина и доброта. Крилете ѝ били чисто бели, а красотата ѝ – ненадмината. Тя леко му прошепнала, че това не е сън, а реалност и няма от какво да се страхува. Точно в този момент над селото прозвучал ясен камбанен звън, дядо внезапно се събудил и заварил нещо невероятно. В средата на стаичката стояла красиво нагиздена елха, а под нея имало така мечтаните подаръци. Тогава дядо разбрал, че истинският ангел е неговата майка, защото всъщност най-близките ни хора са нашите ангели.

Моят ангел пазител си ти, мамо, и това писмо е едресирано до тебе. Твоята обич и всеотдайността ти озаряват моя път, затова знам, че непрестанната ти обич и милувката ти ще бъдат магията на коледната нощ, когато всички желания се сбъдват.

Константин-Кирил Пеев – 6. Клас, ЧСЕУ „ЕСПА”

